

■ ■ Etter et vellykket landsmøte kaster RV seg inn i listestillingskampanjen og forbredelsen valgkampen foran valget til fylkes- og kommunestyre i 1999.

■ ■ – Målet med 110 RV-lister er innen rekkevidde, og det målet er viktig for å vise fram RV som det revolusjonære alternativet, sier gjenvalgt leder Aslak Sira Myhre.

■ ■ Landsmøtet har gitt RV et godt utgangspunkt for arbeidet de neste to årene. – Jeg gleder meg til å ta fatt på arbeidet, sier nyvalgt nestleder Randi Holmelid.

SIDE 4-6 og 14-15

Opprør

MEDLEMSBLAD FOR RØD VALGALLIANSE, NR. 1 1999

Dette nummer:

LISTESTILLING

NY LEDELSE I RV

KLASSEKAMPEN

LANDSMØTET

DEBATT

RVs 13. landsmøte: Ungt og harmonisk

Den siste helgen i januar avholdt RV sitt 13. landsmøte i Oslo. Det ble et harmonisk landsmøte, som også var preget av fornyelse, med over en tredjedel av delegatene under 30 år.

Diskusjonene bar preg av at motsetninger ikke lenger slår ut i krangling og skyttergravskrig, og RV står styrket igjen etter Landsmøtet.

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

11720
GUDMUND DALSBØ
DRAMSVN. 1
9009 TROMSØ

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RØD
VALGALLIANSE

Redaktør: Lars Nygaard
Redaksjon: Finn Olav Rolijordet,
Maj Lindholt, Aslak Sira Myhre,
Bjarke Friborg, Ann-Mari Volden

Bladbunad: Lars Nygaard
Trykk: Avistrykk Oslo

Adresse:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
Telefon: 22 98 90 58
Telefaks: 22 98 90 55
E-post: oppror@rv.no

Neste Opprør har dødlinje 15.mars

LOVENDE LANDSMØTE

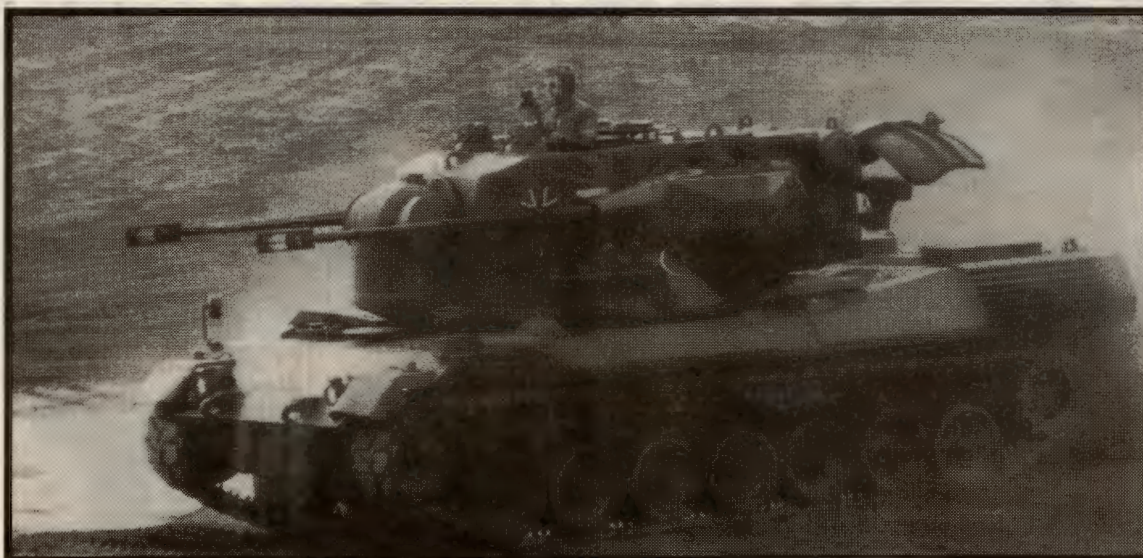
RVs 14. landsmøte var uten de helt store konfliktene. Bortsett fra de vanlige diskusjoner omkring sosialismens erfaringer, LO-toppens klassekarakter og den 4. internasjonale, var landsmøte preget av kameratslig tone og få alvorlige motsetninger.

På sett og vis virket landsmøtet kanskje litt for harmonisk. Det kan virke som det er en del motsetninger som ikke kommer fram fra talerstolen, delvis fordi enkelte opererer med skjulte dagsordner, og delvis fordi enkelte rett og slett ikke engasjerer seg i debatter der de ikke tror de vil få flertall. Hvis det er tilfelle er det ikke noe godt tegn, selv om det kanskje gjorde at landsmøtet for en gangs skyld holdt seg innenfor den tidsrammen som var blitt satt.

Det at stemmegivningen gikk så pass mye på kryss og tvers av grupperinger og nettverk tyder på at RV har tatt enda noen steg på veien mot å bli et virkelig parti. Riktignok har RV for lenge siden vedtatt å være et parti og ikke noen allianse, men dette er ikke noen en kan vedta, det er en prosess som enda vil ta lang tid å fullføre. Og i den prosessen er det viktig å holde fast ved at RV skal være det samlende alternativet på den revolusjonære venstresida, så vi ikke ender opp som enda en smågruppe i iveren etter enhet og klarhet.

Det er et styrket parti vi ser etter landsmøtet. Blant annet har vi fått en ledelse der det finnes ungdommer med stor politisk tyngde, og veteraner men ungdommelig pågangsmot; og vi har fått et forbedret program, men også et vedtak om at det skal skrives på nytt fra grunnen av. Vi har fått et godt utgangspunkt for valgkampen i -99 og i kampen for sosialismen.

Lars Nygaard

Borgerskapets maktapparat er sterkt, men fremdeles helt avhengig av at det finnes soldater som er lydige og ikke stiller spørsmålstegn ved hvem de kjemper for.

General, den tanken din er ei sterk vogn

*Han kan brjota ned skog
og drepa hundre mann.
Men han har eit lyte:
Han må ha ein førar.*

*General, det bombeflyet er godt.
Det kan fjuka snøggare enn vinden
og bera meir enn ein elefant.
Men det har eit lyte:
Det må ha ein mekanikar.*

*General, ein mann er nyttig.
Han kan fjuka og han kan drepa.
Men han har eit lyte:
Han kan tenkja.*

Bertholt Brecht

på
folkestinget

Kvinne, innvandrere og revolusjonær – i Kongsberg kommunestyre

Kombinasjonen av å være kvinne, innvandrer og RVer er svært provoserende for det etablerte systemet, som er kvinnefiendtlig, diskriminerende i forhold til innvandrere fra den 3. verden og ovenfor oss som representerer RV, et revolusjonært parti.

Ana López Taylor

Jeg kom til Norge for 18 år siden. Jeg kom som politisk flyktning, etter at jeg var litt over 3 år i fengsel. Jeg har ikke lest mye teori og undersøkelser om kvinnekamp. Det som jeg kommer til å si noe om er hva jeg har lært av mine erfaringer.

Da jeg først kom på jente-/gutesamlinger i RV, ble jeg temmelig overrasket. I mitt parti har jeg ikke opplevd noen form for diskriminering, eller kvinne-undertrykking. I mitt land var vi så opptatt av å overleve – av kampen for å beholde og å forsvare de mest grunnleggende rettigheter – at jeg ikke jobbet spesielt med jentesaker. Men heldigvis vet jeg at det foregår en intens kamp, basert på kvinnefrigjøring (rett til selvbestemt abort, kamp mot pornografi og prostitusjon, seksuell opplysning, osv.)

På mange områder ser jeg Norge som et paradisi, men jeg er klar over at man kan møtes annerledes, som om man er i to forskjellige verdener, en innenfor partiet og en utenfor. Jeg var i Trondheim på Kvinnekonferanse, noe som var veldig lærerikt. Et av temaene der var om hvordan vår rolle som kvinner ble formet av samfunnet, den er kulturell og historisk konstruert. For eksempel: jeg jobber i barnehage, hvor de fleste av arbeidstakerne er kvinner og jeg opplever at hvis en gutt er på toppen av et tre sier vi at han er tøff, men hvis det er en jente, begynner man med en gang å beskymre seg: «åh, pass deg, hold deg godt, så du ikke detter ned».

Jeg var ikke var så aktiv i RV før. Jeg vil ikke si at jeg var dum, men jeg var ubevisst. Det å delta i noe som man har lyst til er en prosess som handler om å være bevisst. Her vil jeg nevne noen usynlige mekanismer som brukes i undertrykkingen av kvinner. Man hører at man må være en ansvarlig mor,

og at barna trenger oss. Når man deltar på ting som kan ta tid fra de vanlige hjemmeoppgaver, kan vi kvinner få sterke skyldfølelser.

Blant innvandrerkvinner er det ofte misforståelser om hva kvinnefrigjøringen er. Noen føleler seg fri bare fordi de kan gå ut alene på diskotek, eller på en jentetur, og jeg tror dette kan være en begynnelse. Men mange gjør disse tingene etter at de har stelt barna, laget mat, støvsuget og ryddet hjemme. På en måte har de «kjøpt» seg fri for å gjøre dette.

På Kongsberg har vi en representant i Kommunestyret som er en kjempejente: Veslemøy Fjærdingstad. Jeg er vara for henne der og sitter som fast medlem i Undervisningsutvalget. Vi er sikre på at vi gjør en veldig viktig jobb. Vi blir slitne, men jeg vil trekke fram noen punkter som vi synes er viktige i dette arbeidet og som kan brukes til inspirasjon.

Kanskje det kan virke som vi «teller penger foran de fattige» (som de sier i Chile når man har noe som du viser frem for andre som ikke har det akkurat som deg). Men dette er til inspirasjon, det er ikke ment som en løftet pekefinger. Disse ressursene bruker vi når vi forbereder kommunestyresaker o.l. Dette er en av de grunner som gjør at vi har overlevd.

Vi har et RV-lag som har så veldig forskjellige menneskelige ressurser, med yrker som lege, lærer, jernbanearbeider, vaktmester, trykdet, husmor, barnehageassistent, førskolelærer, kunstner. Folk med helt forskjellig bakgrunn er med i laget: kulturliv, musikk, foreldre, innvandre, Kongsberg-folk, innflyttere, NKF-tillisvalgte, tillisvalgte i Lærrelaget, Og så videre. Et minus er at vi ikke har ungdommer, men dette leter vi etter...

Bak oss har vi et kollektiv, dette

Ana Lopez har tatt utfordringen det er å være kvinne, innvandrer og revolusjonær i et kommunestyre. ARKIVFOTO

gir oss styrke. Vi tenker sammen, vi deler på arbeidet. Her er viktig at vi sier JA/NEI, men også at vi vet hvorfor. Vi som er varaer har møtt opp som publikum. Dette har lært oss om de vanlige møteteknikker, som er like viktig som å kunne vår politikk. Møtt opp som publikum jenter! Dette viser at RV er et kollektiv, at RV er mer enn de som sitter å sier noe.

Vi tar opp kvinnesaker: 6 timers arbeidsdag med full lønnskompensasjon, mot kommunal kontantstøtte. Kampen mot nedleggelsen av

likestillingsutvalget og så videre.

Vi tar i bruk IT. Dette er et viktig redskap som jentene må begynne å bruke. Det at jentene rett og slett ikke tør å ta i bruk dette verktøyet er et tydelig «handikap». Er vi ikke flinke med data kommer vi til å dø som dinosaurer; hvis vi erobrer dataverden, tar vi makten i dette samfunnet!

Ana López Taylor sitter i arbeidsutvalget i RV.

Landsmøte 1999

Den siste helgen i januar avholdt RV sitt 13. landsmøte i Oslo. Det ble et harmonisk landsmøte, som også var preget av fornyelse – over en tredjedel av delegatene under 30 år.

Bjarke Friborg

Selv om Erling Folkvord falt ut av Stortinget i 1997 og selv om medlemstallet fortsatt bare er litt over 1300 personer, er det likevel mye som gjør at RV på andre punkter står sterkere enn noen gang: I tillegg til at vi oppnådde vårt beste stemmetall hittil (43.000), har vi blant annet klart å trekke til oss flere ungdommer (1/3 av landsmøtedeltakerne var under 30 år), og vi har markert oss i det internasjonale solidaritetsarbeidet mot krig, MAI og EU-tilpassing. Vi driver et allsidig arbeid over hele landet, både parlamentarisk og utenomparlamentarisk.

Gjenvolgt partileder Aslak Sira Myhre holdt en sterk tale til forsamlingen, der han blant annet kom med kraftige utfall mot Fremskrittspartiet: «Hagen er en rotte som gnager på velferdsstaten: Partiet vil sanke stemmer med billige løsninger i kriminalitetspolitikken, og har gjort det til en gjennomført stil å sette opp grupper mot hverandre og sko seg på andre menneskers tragedier. I årene som kommer vil de derfor være en viktig motstander i RVs offensiv mot privatisering og for å få folk til å slå oppover mot de styrende – frem for å sparke nedover».

Sira Myhre kom også inn på sentrumpartiens nye «ansvarliggjorte» posisjon, noe som vil gjøre det enda viktigere for RV å gå i spissen for EU-motstanden i den kommende omkampen om medlemskap.

VEIEN VIDERE

I tiden fremover skal RV prioritere listestillings- og valgarbeidet (110 lister!), pluss at vi skal sette i gang en toårig prosess for å nyskrive prinsippprogrammet.

Begge satsingsområdene skal brukes til å trekke nye folk med oss og til å bygge partikollektivet. For at vi skal lykkes i fremtiden er det helt avgjørende å styrke organisasjonen på alle nivå, og å drive med medlemsverving og lagsbygging samtidig. Vi skal også støtte og bygge ut samarbeidet med Rød Ungdom, og sette i gang en organisert satsing på å verve unge voksne i alderen 20-35 år.

God stemning på RVs landsmøte.

FOTO: LARS NYGAARD

Konkret vedtok vi også en liste over viktige saksområder, blant annet faglig arbeid, anti-krigsarbeid, kommuneøkonomi og budsjettaksjoner. Viktige målgrupper blir ungdom i arbeid, kvinner, innvandrere og studenter. I tillegg skal vi arrangere konferanser (faglig, sosialisme) og utvikle en ny helhetlig nett- og datastrategi.

Vi har heldigvis mye å bygge på, men også svært mye som ligger foran oss!

MYE BRA

Landsmøtet viste at RV er en organisasjon i utvikling. Selv om det også finnes ulike tendenser og fraksjoner innen partiet, er det tydeligvis stadig flere som knytter sin identitet først og fremst til RV-prosjektet.

Eksempel: Forut for landsmøtet var det naturligvis posisjoneringer, blant annet hadde det gamle AMG-miljøet funnet sammen med det nye RF/Venstre Om-miljøet, i tillegg til en rekke RUere og andre RVer. Likevel var dette bare ett av flere uformelle nettverk på landsmøtet, og langt fra noen enhetlig blokk.

Heller ikke AKP dyrket «monolitisk enhet» på landsmøtet. I de fleste sakene gikk stemmegivningen følgelig både på kryss og på tvers. Sammenliknet med tidligere landsmøter var det slik sett påfallende lite permanent blokkdeling,

og tilsvarende mye åpenhet og bevegelse i forsamlingen. Et annet eksempel er KK-saken, der vi med overveldende flertall til slutt vedtok en fellesuttalelse fra Aksel Nærstad og Jorunn Gulbrandsen.

MYE SOM KUNNE VÆRT BEDRE

Samtidig er det også mye som kunne vært bedre, både med RV som helhet og i forhold til diskusjonene på landsmøtet. I plandokumentet «Veien videre for RV» vedtok for eksempel et knapt flertall en formulering om at «Mye av diskusjonen i RV har båret preg av fastlåste fronter og skjult maktkamp». Dette er et viktig signal om at vi må sikre medlemsdemokratiet og jobbe for mer åpenhet i organisasjonen.

I ettertid er det dessuten kommet flere signaler om at landsmøtediskusjonen om listestilling ikke var bra nok, selv om landsstyret hadde tenkt å gjøre punktet til et arbeidsverksted. Dette arbeidet må vi nå innhente.

RV SOM KVINNEPARTI?

Sist, men ikke minst var det et viktig problem at det var så få damer som var villige til å sitte i den nye ledelsen. Under selve valget ble det også bare stilt mannlige motkandidater, og det kom ikke forslag på nye kvinner. Og selv om resultatet ble bra (blant annet

med flere unge kvinner fra fagbevegelsen og to flinke nestledere), endrer det ikke ved det faktum at det var flest damer som trakk seg fra den forrige ledelsen, og at det var en klar mannsdominans både blant innledere (bare menn) og debattanter (flertallet menn).

Trass gode initiativer rundt om i landet er kvinnespørsmålet derfor en viktig utfordring som RV som helhet må legge mange krefter i for å løse.

SOSIALISMEPUNKTET

Noe av det som vakte mye debatt var sosialismepunktet, der vi til slutt fikk strikket sammen et brukbart avsnitt: RV mener nå at alle tidligere sosialistiske revolusjonsforsøk har vært rettferdige og riktige, men at spirene til en demokratisk sosialisme ble raskt knust.

Tidligere sto det blant annet noe om «ekstraordinære styringstiltak» og «feilaktige metoder for ledelse». Slik sett legger punktet nå mer vekt på en «sosialisme kommer nedenfra»-tenkning, og det er blitt skjerpet inn hvor raskt det gikk galt.

Det kom derimot ikke igjennom at de nye regimene brukte marxismen som «en steril og undertrykkende statsreligion», men det ble presisert at de hadde latt venstrebevegelsen arve en forvirrende blanding av opprørs- og herskerideologi.

Rød Valgallianses nye nestlederne

Landsmøtet valgte to kvinner som nestledere i RV. Chris Hartmann fra Oslo RV og Randi Askevold Holmelid fra Bergen RV. To landsdeler, to generasjoner, to yrkesgrupper og nok politisk-organisatorisk erfaring og pågangsmot til å bidra til «vekst og framgang for RV» er dermed representert i den nye ledelsen.

Maj Lindholt

Randi er allerede i arbeid på RV-kontoret, mens Chris er i gruppesekretær og har «hovedkontor» i Oslo Rådhus.

Begge nestlederne vil nok bli sett med jevne mellomrom i Opprør og her blir du litt bedre kjent med dem.

RANDI HOLMELID

Randi er 25 år og ble høsten 1998 feridigutdannet kokk. Hun ble med i den revolusjonære bevegelsen via Revolusjonært Forbund i Bergen. Ble med i RV i 95 og var nestleder i Bergen RV i 1998 frem til hun flyttet til Oslo høsten - 98. Ble med i Rød Ungdom våren 98 og sitter nå i Arbeidsutvalget i der.

Hvorfor stilte du som nestlederkandidat?

– Jeg sa ja til å bli nestleder fordi det var nesten ingen damer som stilte til landsstyret, og det var vanskelig å skaffe noen som var villig til å sitte som nestleder. Men jeg hadde også lyst til å stille. Jeg ser på det som en politisk kjempeutfordring! RV står framfor en rekke oppgaver som er veldig interessante, og som jeg har lyst å ta aktivt del i.

Hva ønsker du å jobbe med?

– Første del av perioden blir det nok mye jobbing med listestilling. Dette arbeidet er veldig viktig for RV. Jeg synes det er spennende fordi jeg får god kontakt med hele partiet, og kommer i kontakt med mange medlemmer. Det blir nok til mye valgkamp-jobbing på meg også.

Utenom dette så har jeg lyst til å jobbe med faglig politikk med hovedvekt på ungdom. Jeg synes det er viktig å arbeide for å forbedre kontakten mellom RV og RU. Ellers ser jeg på omskrivingen av prinsippprogrammet som noe av det viktigste denne perioden.

Jeg gleder meg til å ta fatt på arbeidet!

CHRIS HARTMANN

Chris er 49 år og utdanna somteknisk tegner. Har permisjon fra Oslo kommune for å jobbe som gruppesekretær for RVs bystyregruppe.

Det var under første EU-kampen (EF, 1972) og i Kvinnefronten Chris begynte å bli politisk aktiv, og hun har vært med i RV fra starten. Har sitti noen perioder i ledelsen i Oslo RV og er nå leder der.

Randi Holmelid

FOTO: ØYVIND MARKUSSEN

Chris Hartmann

FOTO: ANDERS AABEL

Hvorfor stilte du som nestlederkandidat?

– Jeg aksepterte det valgkomiteen sa om at den erfaringen jeg har er viktig. Samtidig ser jeg at det å velge en kvinne som allerede sitter i Oslo-ledelsen, betyr at det er stor mangel på kvinner som er villige til å ta i mot verv ...

Hva ønsker du å jobbe med?

– I første omgang er det viktigste å få stilt listene til kommunevalget. Der vi har representanter i kommunestyrene, har vi erfaring for at RV både får fremma saker som er viktige for de som bor der og at de protesterer og får fram motforestillinger mot privatisering og økonomisk rasing av kommunene.

Jeg skjønner jo godt at det er tungt å få folk til «å stille seg ut» som RVerer på lister i kommuner hvor vi ikke har muligheter for å komme inn. Men samtidig gir ei liste velgerne sjansen til å stemme på et skikkelig alternativ og til å vise på valgdagen hva de mener om de andre partiene. Dessuten er det veldig mobiliserende for alle RV-grupper å se at det kryr av RV-velgere over hele landet!

Viktige oppgaver i tillegg til listestillinga må blant annet være å gjøre noe med dette at det er så vanskelig å få kvinner til å påta seg verv. Det må sikres kollektiver rundt de som skal stille til kommunestyre, og det må utvikles kvinnefellesskap internt i RV. Kvinnekonferansen i Trondheim ifjor høst var en god begynnelse. Vi må ha mer sånt!

Jeg har alltid jobba mye med organisasjon. Men jeg synes det blir trist hvis organisasjonsarbeid bare skal bli «opptelling og registrering». I Oslo har vi starta RVs ungdomsforum som har politiske diskusjoner en gang hver måned. Jeg har møteforbud fordi jeg er for gammel, så jeg vet ikke hvordan diskusjo-

nene går.

Et siste hjertesukk: Hvorfor har vi ingen politiske revyer eller teater? Den siste gode visa som beskriver arbeidsfolks situasjon er Høvlerivisa. Hvem lager ei vise om Privatisering?

DEN NYE LEDELSEN

Arbeidsutvalget:

Aslak Sira Myhre
Chris Hartmann
Randi Holmelid
Finn Olav Rolijordet
Asgeir Bell
Ana Lopez

VARA

Siri Tidemann-Andersen
Anita Hanebo
Rigmor Tollan
Leif Helland
Velsemy Fjerdingsstad

Landsstyret:

Bjarke Friborg
Heaika Skum
Romy Rohman
Ann Kristin Alseth
Lisbeth Reed
Elisabeth Irgens Kvalheim
Kristine Mollø-Christensen
Terje Kollbotn
Svein Olsen
Jørn Magdahl
Kristine Nybø
Charlotte Kristiansen
K. Siverajah
Haji Abdullahazadeh

Lars Nygaard
Jon Arne Jørstad
Mass Soldal Lund
Astri Holm
Knut Henning Thygesen
Kjell Hammer
Olaf Svorstøl
Bjørn Tore Egeberg
Frode Bygdnes
Morten Halvorsen
Anne Steinsland
Eli Berg
Ziya Eroglu
Pål Hellesnes

Til RVs landsmøte

Kjære venner og kamerater! På vegne av Kurdistans Nasjonale Frigjøringsfront, ERNK, hilser vi deres kongress.

Deres kongress finner sted i en tid hvor menneskeheten opplever alvorlige problemer, undertrykte, fattige folkegrupper utsettes for folkemord. Revolusjon og sosialismen prøves å settes ut av drift/kraft. Naturen ødelegges på grunn av imperialismens økende utbytting og undertrykking av verdens befolkning.

I løpet av kongressen vil dere come fram til et program og en arbeidsplan. Vi tror inderlig at det blir et viktig skritt mot imperialismens utbytting som utgjør en trussel mot menneskeheten og naturen

Den imperialistiske blokken, representert ved USA og Israel, sammen med lokale tilbakholdne land har utført et folkemord mot det kurdiske folk. Partiet vårt, Kurdistan Arbeiderparti (PKK), som er Kurdistans ledende revolusjonære kraft, utfører en omfattende kamp mot det tyrkiske regimet som er imperialismens representant i Midtøsten.

Det kurdiske folkets kamp er en rettferdig og legitim kamp. Det at kampen vår blir utsatt for så omfattende angrep fra imperialismen og anti-revolusjonære krefter, henger sammen med kampens menneskelige, sosialistiske og internasjonale karakter.

Vi setter stor pris på deres kamp for menneskeheten, sosialismen og freden. Verdens befolkning har nå et enda større behov for sterkere solidaritet imellom seg. Dette er nødvendig for å kunne tilbakeholde imperialismens utbytting og undertrykking.

I tiden fremover ser vi fram til å ha en omfattende og gjensidig solidaritet med RV.

Ned med imperialismen og kolonialismen!
Lenge leve internasjonal solidaritet!
Lenge leve den kurdiske nasjonale frigjøringskamp!

Internasjonalt RV-landsmøte

RVs landsmøte hadde besøk av flere internasjonale gjester – et resultat av at det internasjonale arbeidet til RV har tatt seg opp.

Kristine Mollø-Christensen

RV har hatt møter med mange organisasjoner og også markert seg på forskjellige typer av utenrikspolitiske spørsmål.

De mest langsveisfarende kom fra Uniao Democratica Popular (UDP) i Portugal. Dette er et parti RV har hatt kontakt med i lang tid. De har startet et arbeid med tre andre organisasjoner på venstresida om dannelse av en revolusjonær front.

Hovedsaker for fronten vil være kamp mot nyliberalismen, EU og arbeidsløsheten. Mario Toma, kaptein og veteran fra den portugisiske «nellik-revolusjonen» hilste landsmøtet, og tok spesielt opp hvilken viktig støtte det norske NEI-et hadde vært for EU-motstanden også i Portugal.

SOLIDARITET

Omar Kitmitto, leder av PLOs Oslokontor, orienterte om situasjonen for det palestinske folket akkurat nå. Han takket for den mangeårige støtten RV har gitt til det palestinske folket.

Mette Block Hansen og Bertil Knudsen, de to yngste medlemmene av landsstyret i Enhedslisten kom også til landsmøtet. Den danske Enhedslisten er det partiet RV har mest kontakt med, blant annet...

Den kurdiske frigjøringsbevegelsen ERNK sendte en hilsen hvor de framhevet behovet for internasjonal solidaritet og felles kamp mot imperialismens utbytting og undertrykking.

Internasjonale saker på landsmøtet

Landsmøtet vedtok å føre videre arbeidet som hadde blitt gjort hittil, og det overveldende flertallet støttet hovedinnholdet i fremlegget fra Internasjonalt Utvalg (kamp mot norsk imperialisme, kamp mot NATO-MAI m.fl., støtte til frigjøringsbevegelser, folkelige organisasjoner osv.).

Det ble vedtatt å bygge ut samar-

Mette Block Hansen fra Enhedslisten

FOTO: LARS NYGAARD

LATIN-AMERIKA

Monica Quilodran, medlem av sentralkomiteen i det chilenske partiet MIR, var på Norgesbesøk og hun holdt også en hilsen til landsmøtet.

Selv om internasjonalt arbeid på Latin-Amerika ikke har vært det mest framtrepende ved RV de siste årene, har det vært gjort endel arbeid både på Chile og Guatemala. I løpet av de siste to årene har RV hatt flere møter med representanter fra forskjellige sektorer i Unidad Revolucionaria Nacional Guatemalteca (URNG) i Guatemala. Den tidligere geriljabeve-

gelsen er nå registrert som parti og vil delta i valgene i mars. URNGs representant i Norge, Luis Orrelano hilste landsmøtet.

IRAK

De internasjonale gjestene deltok også på landsmøtemiddagen. Her rettet Majed Dakhil fra Det arabiske Hus en spesiell takk til Erling Folkvord, Arnljot Ask og Kristine Mollø-Christensen for det arbeidet disse har gjort for å få opphevet FN-sanksjonene mot Irak samt det antikrigsarbeidet RV har drevet.

beidet med andre partier, der vi presiserte at vi skulle finne partier som minnet mest mulig om oss selv - dvs. marxistiske samlingspartier som Enhedslisten, Rifondazione Comunista osv.

Vi slo også fast at partiinternasjonaler i dagens situasjon ville fungere splittende, men vi opphevet det gamle forbudet om å delta på kongresser

avholdt av internasjonaler.

Endelig diskuterte vi også internasjonale saker i forbindelse med prinsippprogrammet, der uenigheten gikk på om hovedkraften mot imperialismen lå i den 3. verden, eller om det også var innad i de imperialistiske landene. Flertallet stemte for 3. verden-forslaget.

Bjarke Friberg

Jenter til topps i Hordaland

I 1996 fikk de prisen som Bergens tøffeste jenter. En pris som blir gitt til folk som går mot strømmen og er aktiv i bybildet i Bergen. Nå stiller de til fylkestinget og bystyret for RV: Anje Müller Gjesdal og Josephine Munch Rasmussen fra Bergen RV.

Randi Askevold Holmelid

Da arbeidet med listestillingen var begynt ble det regnet ut at Hordaland måtte stille med minst 9 lister. Det så ut til å gå noe smått i begynnelsen, men nå har folk kommet i siget og det arbeides med 12 lister, 3 lister mer enn forventet.

STILLER LISTER

Listene i Bergen, Os, Odda og Voss er så godt som ferdig, og i tillegg ønsker hordalendingene å stille lister i Askøy, Fjell, Jondalen, Kvam, Kvinnherad, Meland, Stord og Ullensvang. I noen av de andre kommunene sliter de litt med å få folk til å ta førsteplassene, men de regner med at det også vil løse seg når folk får diskutert litt.

Det er et generelt problem i RV-land å få kvinner og jenter til å stille på lister, men også dette ser det ut til at skal gå greit i Hordaland. Alle som arbeider

med lister er klar over problemet og arbeider derfor ekstra hardt for å få kvinner til å stille.

Ungdomsrepresentasjonen er også relativt høy. I Os har de fått Kristian Bjørkelo, som er student, til å stille på førsteplassen. I Bergen stiller Josephine Munch (22 år), Ann Kristin Vabø (18 år) og Stine Akre (26 år) blant de kumulerte til bystyret.

AKTIVISTER

Både Josephine og Anne-Kathrine har mange års erfaring fra Natur og ungdom. Stine har sittet som student representant i styret i UiB, og har mange års erfaring fra den radikale studentorganisasjonen i Bergen.

Selv om fylkeslisten sliter med å få ungdom og kvinner til å stille er det en trøst at de har to unge fremadstormende jenter på de to første plassene: Hilde Kalleklev (25 år) og Anje Müller Gjesdal (22 år). Hilde og Anje har også drevet med miljøkamp i mange år. Nå er Hilde organisasjonssekretær i Natur og Ungdom, og Anje er fylkesleder i Hordaland RV.

Å VÆRE FOLKEVALGT

Mange folk vegrer seg for å stå på lister fordi de er redd for at det medfører store mengder tidkrevende arbeid, så noe må det være med det parlamentariske arbeidet i Hordaland når 5 unge kvinnelige aktivister velger bystyret og fylkestinget som sine politiske arenaer de kommende fire årene.

En av forutsetningene for at de sa ja til plasseringene var at de skulle fungere som et kollektiv der alle, ikke bare de med fast plass, tar ansvar og fungerer som støttespillere. De er alle forberedt

Anje Müller Gjesdal

FOTO: MAGNE A. KJELDEN

på at det er et tungt og mannsdominert miljø de går inn i. De mener derfor det gir en bra signaleffekt til folk at RV stiller unge kvinner på de øverste plassene.

Det viser at RV tar prøver å være et parti som tar kvinner og kvinnekamp på alvor. De mener og at kvinnepolitikken er noe av det som RV kan skåre høyt på når valgkampen setter i gang for fullt.

«Vi har verken tenkt å bli «superpolitikere» som tar alle sakene på strak arm, eller drukner i sakspapirer. Vi vil heller prioritere de sakene vi har kunnskap om og prøve å jobbe med disse på alle måter, og sammen med pressgrupper utenfra».

«Vi har ikke blitt nominert fordi det ser bra ut med damenavn høyt oppe på listene, men fordi vi er en gruppe med

stor og bred kompetanse og fordi vi vet hva vi vil».

Både kvinnekamp, miljøkamp og studentkamp er felter som denne kvintetten har arbeidet med i mange år. Dette er erfaringer som de vil ta med seg inn i sine nye roller. En felles forståelse blant de fem er at de ikke går inn i dette med illusjoner om at verden blir bedre og bedre parallellt med parlamentariske verv RV får.

De er også veldig bevisste på at de må knytte den parlamentariske aktiviteten opp til den som aktiviteten som foregår utenfor bystyre- og fylkestingsalene, og å stille seg til disposisjon for ulike aktivist organisasjoner. Som aktivister så vet de hvor viktig det kan være for ikke-parlamentariske organisasjoner å ha en talerstol i enkelte saker.

Kjersti Ericsson innledning fra RVs Sosialismestevne i mai utgis som ekstranummer av Røde Fane.

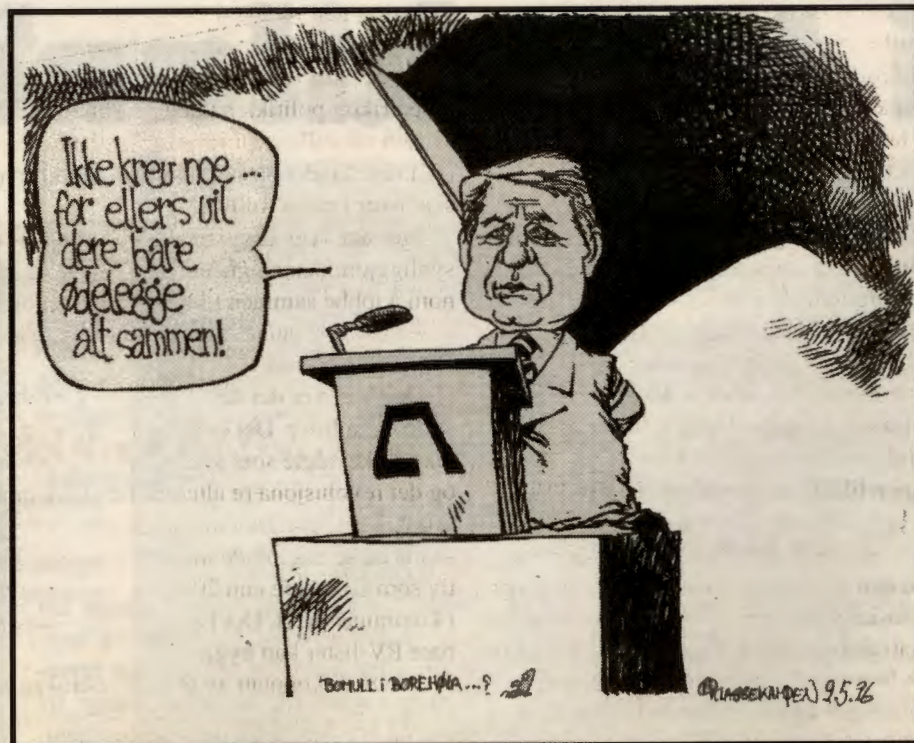
Heftet er på 32 sider, og kan bestilles i løssalg. Pris: 30 kroner, pluss porto og oppkrav. Ved bestilling av mer enn 10 hefter er prisen kr. 20.

Du kan spare porto og oppkravsutgifter ved å sende beløpet til **Røde Fane, Postboks 124 Sentrum, 3251 Larvik. Postgiro 0804 2208478.**

Eller du kan kontakte Røde Fane på **33 18 04 57 / eness@online.no**

Hvorfor stille RV-liste

Listestillinga er viktig i synliggjøringa ikke bare av politikken vår i dag, men også for å vise fram alternativet til kapitalismen i Norge. Norsk debatt er lammende fri for visjoner og ideer utover kapitalismen, skriver **Aslak Sira Myhre**.

I to år har det vært krise i Asia. Midt i det kapitalistiske glansbilde, Sør-øst-Asia, har kapitalismen eksplodert. Krisen er skapt av et system som har pumpa kunstig profitt med anabole investeringer. Fast eiendom og aksjer har tidobla verdien sin uten at produksjonen har økt tilsvarende. Alskens imperialister, spekulanter og lykkejegere har høsta rått av verdiskapninga og statsformuer. Helt til bobla sprakk. Og når bobla sprekker så flyter driften stort sett til arbeidsfolk.

Den siste høsten med norsk politikk, debatten om statsbudsjett, kronepress og rente har stort sett hatt ett politisk innhold: hvordan skal man få arbeidsfolk til å betale for krisa i Asia. Aksjeeiere over hele verden tapte penger på at børsene gikk, devalueringer og stagnerte økonomier. De tapte pengene skal tas inn på annet vis, og annet betyr sjelden annet enn arbeidsfolk.

Når oljeprisen faller og kronekursen daler etter skyldes ikke det Bondevikske depresjoner eller Jalglandske ordspråk, men krisa i Asia. Og når renta settes opp og budsjettet strammes inn så er ikke dette først og fremst for å svare på norsk økonomis reelle behov, men for å dekke inn tapene til Kværner, Statoil og de store internasjonale guttene.

TILBAKE TIL MODERASJON

Norske politikere har en strategi for å legge skylda enten på hverandre eller på arbeidsfolk når krisa slår ut. Norge kunne hatt flytende kronkurs, men har lagt den fast for å være eurolik. Dette kalles av Trygve Hegnar for Høyre og APs sorgarbeid over sitt tapte EU-slag. Renta kunne vært satt ned av regjering og Norges Bank, men det passer ikke når kronekursen skal holdes og kjøpekraft konfiskeres.

Enkelt sagt kan politikken funksjon oppsummeres med borgerskapet og Bondeviks nye parole: «Tilbake til moderasjon». Den høye renta og det stramme statsbudsjettet skal lære oss at det ikke lønner seg med høye krav i tariffoppgjør. Lønnsoppgjøret gikk for langt, derfor har det blitt som det har blitt. Og videre: vi strammes inn for seint; hadde vi hatt en ansvarlig og stram budsjettpolitikk ville alt vært greit.

Retorikken er snedig og ender alltid i det samme: Arbeidsfolk har skylda for den norske utgava av krisa, og skal som sådan betale for den. Sjøl om årsaken ligger i fallende oljepriser skapt av Asiakriser og overproduksjon, ting som du knapt kan beskyldte verken kommuneforbundet eller depressive ministre å ha ansvar for.

Et samla Storting gikk i fjor høst inn for at «VI» skulle «presse» renta ned, gjennom en nasjonal «dugnad» i form av 9 milliarders innstramminger. Det vil si, et ikke helt samla storting. SV gikk for innstramminger på 4,5 milliarder, akkurat halvparten av de andre. Dette kunststykket bunner vel i en logikk om at Asiakrisa er 50% arbeidsfolk sin feil og 50% kapitalen og at det derfor er riktig å dele utgiftene ved den likt.

KALDE VINDER

Den viktigste grunnen til å stille RV-liste er at det blåser kaldt over velferdsnorge og arbeidsfolk. Den borgerlige ideologien står stadig sterkere og det føres en konkret politikk for innstramminger og privatisering av velferd som river beina under det sosiale sikkerhetsnettet til folk.

Gloabliseringsas frelse betyr stadig mere utrygge arbeidsplasser i norsk industri og stadig øka rovdrift på naturen. Høstens statsbudsjett-debatt beviste at

det bare er RV som har en strategi mot dette som tar utgangspunkt i at Aasiakrisa ikke skal betales av arbeidsfolk, som har en analyse som setter norsk politikk i sammenheng med det som skjer i omverdens markedet og i verdenspolitikken. Denne tenkinga slår ut også i arbeidet vårt i kommunestyre og fylkesting og i alt vi gjør.

Vi møter innstrammingerne med opprør. Når 9 milliarder skal fjernes fra kommunenorge merkes det på velferden. I år ser det ut til å være barnehagene som står for hogg, i tillegg til at videregående skole har fått kutt på 11%. Avgifter øker, sjukdom og alderdom blir dyrere mens «bodna» skal være hjemme med forklemor og ikke i verken barnehage eller skolefritidsordning, for det har ikke kommunen råd til.

KAMP MOT STATEN

Gjennom hele 90-tallet har staten skvisa kommunene for penger, samtidig som de kommunale oppgavene har vokst. Dette har vært den viktigste drivkrafta for privatiseringer, anbud og avgiftsøkninger. Lokalpolitikere har i denne prosessen sutret og grått, men har til slutt fulgt partipiskan og kuttet ned. Ingen partier har reist seg mot det.

RV har en strategi mot velferds-kutta. Vi vil forene alle grupper som rammes av kutt, pensjonister, og aleinemødre, barnehageassistenter og barneforeldre. Politikeren må ikke få sette hver enkelt «bruker-gruppe» opp mot de andre slik at aldershjemmet får penger på bekostning av skolefritidsordninga og så videre.

Videre må vi rette kampen mot staten. Det er staten som sitter med de store pengene – 20-40 milliarder i overskudd i 1999. Disse oljefondspengene skulle vært brukt på velferden til folk i Norge. RV vil samle kommunene til et felles

oppgjør mot staten. Distriktene som mister veien og posten, byer som mister barnehagene og alle som mister skatteinntekter må samle seg for å beholde verdiene.

Vi vil opptre likest mulig alle plasser vi er i kommunevalget for å samle krefter i kommunen opprør med staten. Våre allierte er ikke de andre partiene, men folk, det de andre kaller velgere. Vi er ikke lojale mot stortingspartiets statsbudsjettforslag med kutt, men mot dem som har valgt oss inn. Vi veit at det ikke er arbeidsfolk som har skapt krisa, verken hele eller halve, og slåss med folk mot makta – for å beholde pengene i kommunen.

SYNLIGGJØRING

Erling Folkvord satt på Stortinget for RV i 4 år. Da han falt ut med en manko på 600 stemmer i valget i 1997 var det fritt fram for videre fordømming av norsk stortingspolitikk, med Jagland og Bondevisk ordgelder om hvem av dem som har skylda for krisa og hvor arbeidsfolk virkelig skal betale. Den siste høstens debatt har virkelig bevist hvorfor RV trengs på Stortinget, og hvor mye vi må jobbe for å komme tilbake.

For å komme tilbake dit må vi gjøre et godt kommunevalg, vi må stille lister og synes. Jo flere lister vi stiller, jo flere steder vi kommer inn, jo mere synes vi og kan bygge oss opp til stortingsvalget. Samtidig er styrken vår i kommunen den eneste måten vi kan tvinge fram politikken vår på, om ikke gjennom så i alle fall inn i norsk samfunnsdebatten.

RV blei kasta ut av TV-studio dagen etter valget, med beskjed om at det nok dessverre ikke var nok stoler til at vi kunne få være med, og siden har vi aldri blitt invitert til noen partileders- eller fjernsynsdebatt. Veien tilbake til

ter

Husk: fristen for å stille lister er
1. april.

Stortinget går via listestilling og synliggjøring.

Listestillinga er viktig i synliggjøringa ikke bare av politikken vår i dag, men også for å vise fram alternativet til kapitalismen i Norge. Norsk debatt er lammende fri for visjoner og ideer utover kapitalismen. Norske journalister og politikere tar knapt sosialisme eller andre alternative systemer i munnen og det eneste synlige alternativet ser ut til å være Hagens «tough on crime»-ariske og korporative system.

Klarer vi å stille 110 lister, er vi garantert å kunne delta i norsk politisk debatt som et «stort» parti. Det betyr at det sosialistiske alternativet kommer fram i debatten. Ingen tror vel at Kristin Halvorsen kommer til å bruke partilederspørningen til å snakke om sosialismen? Vi kan bruke tv, radio og aviser, lokalvalg og små kommuner til å få fram at det går an å slåss for noe større enn 2% framgang på meningsmålingene. Det sosialistiske alternativet er sentralt. I det hele tatt alternativet til den kjedelige, kvalmende og lammende enige debatten i Norge er faktisk RV. Ingen kommune er for liten til å få satt sosialisme på dagsorden i valgkampen.

SÅRBART RV

RV er inne i et generasjonskifte. Vi er for øyeblikket enormt sårbare. På den ene sida så kommer det stadig flere ungdommer til partiet, både fra Rød Ungdom og fra rundt omkring ellers. Studenter og miljøvernere og unge arbeidere kommer til oss, og vi skal satse på dem.

Samtidig så har vi enda ikke klart å få revitalisert strukturene og apparatet vårt på en måte som gjør at vi er sikre på at veien videre vil holde oss i live. Fortsatt er vi avhengig av innsatsen til mange som har vært med i 30 år og mere. Vi er avhengige av at folk opprettholder RV, synliggjør RV og utvikler politikk i RV, for bare da vil ungdommen komme.

Vi er avhengige av at den kunnskapen vi har opparbeida oss i parlamentarisk arbeid og alt annet blir videreført, at unge blir lært opp og at «gamle» holder skansen til de unge føler seg klare til å ta over.

LISTESAMARBEID

Mange steder så snakkes det om listesamarbeid. Det kan synes enklest og mest praktisk for alle at SV, RV og eventuelle andre som står på venstresida stiller opp en felles liste når man er «enige om alt her lokalt». Og det er rett på mange vis.

Samtidig er det ikke helt sant. Det er stor forskjell på RV og SV, sjøl om venstresida i SV ligner mest på oss. Det er SV som skjærer statsbudsjettet med 4,5 milliarder; det er SV som velger å ikke snakke om sosialisme i offentligheten; det er SV som sier at EU-debatt ikke er spennende; og det er SV som vil hive FN-bomber over Jugoslavia og Irak.

Når vi går inn i listesamarbeid lokalt så gir vi alle de gode SVerne en unnskyldning til å fortsette i et parti som mener alt dette. RV har tross alt en riktig politikk på dette og mere til. Det er vi som vil stille oss i spissen for kommuneopprør i hele landet og som slåss for at oljefondet skal over i norsk velferd.

Sjøl om vi er enige med SV i mye, kan vi synliggjøre den enigheten og uenigheten gjennom å jobbe sammen i kommunestyret og i utenomparlamentarisk arbeid, vi trenger ikke legge oss sjøl ned.

Dessverre er det det vi gjør om vi slutter å stille egne lister. Det er alle våre lister og alle våre folkevalgte som synliggjør RV, sosialisme og det revolusjonære alternativet rundt omkring i landet. Hvis ungdommen skal komme til oss, så må de se oss, og de må få et politisk alternativ som sier mere enn 20 saker man er enige om i kommunestyret. Det kan bare RV-lister gjøre – bare RV-lister kan bygge RV.

Jeg er sjøl opptatt av at vi ikke bruker valgkampen på å rakke ned på SV. Det er mange lure folk der, og de gjør mye bra politisk. Men vi skal ikke late som om vi er det samme, tvert imot.

Med dagens utvikling i SV og SU er det mange der som er opptatt av å ufarliggjøre oss, å late som om vi egentlig er like.

Høyredreininga i SV, regjeringsskåtheten til Halvorsen og bombene til Solheim gjør at stadig flere søker mot oss. Det er vi som er den framtidige paraplyen til venstre for AP, ikke listesamarbeid mellom SV og RV.

Listesamarbeid handler ikke bare om den kommunen det skjer i, men det handler om at vi skal finnes på landsplan som parti. 110 lister kommer ikke av seg sjøl, og heller ikke av et krafttak, kun gjennom stor politisk mobilisering.

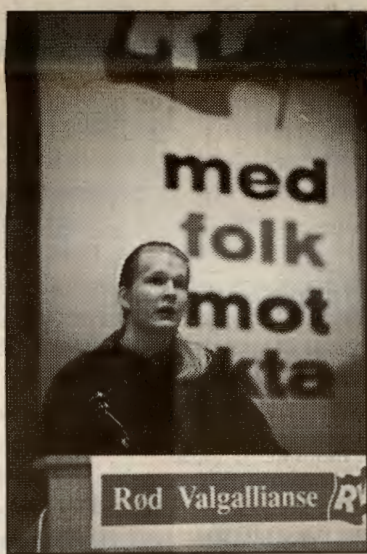
STORE MULIGHETER

Vi stiller lister for å kom inn. I stortingsvalget i 1997 dobla vi nesten antall stemmer fra -93. En tilsvarende framgang i 1999 vil gi oss over 3% av stemmene. Jeg skal ikke si at det er realistisk, men mulig er det.

Om vi får være et stort parti får vi leke med Petersen, Jagland og Hagen. Med et slikt utgangspunkt kan alle RV lister som stilles i valget komme inn. Vi stiller ikke for å leke, men for å delta. Jeg tror ikke alle faktisk kommer inn, men ei liste kombinert med en god valgkamp lokalt og sentralt har gode muligheter.

Og gjennom å komme inn kan vi både kjempe imot den kalde vinden som blåser nå og vil fortsette å blåse, og vi kan synliggjøre et parti som slåss for noe langt mere enn 5 milliarder ekstra i et statsbudsjettet, et parti som slåss for å få slutt på all undertrykning og innføre sosialisme i både i Norge i verden.

Aslak Sira Myhre

Lær av Akershus

Systematisk arbeid fører fram, det viser Akershus RV, som har to av de fire første ferdig innleverte listene etter regelmessig ringing.

Finn Olav Rolijordet

Akershus har en stund nå drevet med listestillingsarbeid. Under ledelse av Geir Christensen har en liten gruppe på 3-6 personer hver mandag i noen måneder møttes på RV-kontoret og hatt ringedugnad i fylket med spørsmål om RV-lister. Det jobbes nå med 16 av 22 kommuner i fylket. Av de 4 listene som er ferdig på landsbasis kommer, 2 fra Akershus: Nesodden og Asker.

For en tid tilbake deltok Geir på et møte i den sentrale listestillingsgruppa der han redegjorde for arbeidet i fylket. Utgangspunktet for arbeidet er en utrolig mengde med innsamlede navn. Geir har systematisert det han vet om tidligere RV-lister (de hadde 11 i 1995), fagforeningsfolk, KK-venner, radikale ungdommer osv. Så har han sett på stemmetallene ved siste stortingsvalg og antall folk som bor der.

Deretter handler det om å bruke disse navnelistene systematisk, sende brev med invitasjon, ringe folk om liste

og samtidig spørre om forslag på andre folk. Opplysningene må noteres ned på dertil egnet skjema umiddelbart. Slik sitter denne arbeidsgruppa med utrolig mye kunnskap om fylket sitt.

De har også gode erfaringer med å begynne med ungdom, spørre dem først. Når ungdommen sier ja, er det lettere å få gamle slitne RV-folk til å stille opp igjen. I tillegg har det vært en stor hjelp å få på plass 1.kandidatene. Slik ringing gir ofte uventede resultater slik som tips om folk fra en kommunestyrerepresentant for SV, 2 SU-medlemmer som vil stå på RV-liste eller NKUeren som vil hjelpe til med å skaffe navn.

Når man starter opp et arbeid med så mange kommuner og med relativt få folk, er man avhengig av å få fram flere støttespillere lokalt og få resultater. Noen kommuner vil naturligvis være tunge, og det kan fort slite ut aktivistene. Akershus er som de andre fylkene – RV-organisasjonen opprettholdes av et lite sjikt av folk. Så glemmer man fort det positive. I Akershus er status, så vidt jeg vet, omtrent slik i skrivende stund:

- 2 lister er helt ferdige
- i én kommune deltar RV på fellesliste
- 6 kommuner har avklart 1.kandidat
- 7 kommuner mangler 1.kandidat, men arbeidet er påbegynt

- hva som skjer i de siste 6 kommunene er åpent, trolig er 2 helt uaktuelle for RV-liste

Summen av dette er et forsiktig, men berettiget håp om at det vil bli framgang i antall lister i fylket. Dette ligger an til et godt valg!

Geir Christensen fra Akershus RV med godt eksempel i listestillingskampanja ARKIVFOTO

Listestilling

Vi kan klare 110 lister!

Hjelp!

Å få til valglister i kommuner uten RV-aktivitet er en meget krevende oppgave.

Listestillingsheftet som kom før jul gav oss hjelp. Allikevel opplever jeg store vansker med å skape det engasjementet som skal til. Særlig gjelder dette å få til listetopper (5 mennesker pr. liste) som har lyst og pågangsmot til å drive med kommunestyrearbeid. Problemet er todelt: 1. Mange gamle og nye RV-sympatisører ser på parlamentarisk arbeid som uviktig/skittent/kjedelig. Hva slags argumentasjon virker i forhold til motstand av denne typen? Hvordan kan vi få til og formidle at kommunestyrearbeid er spennende og utfordrende politisk arbeid?

2. Mange er redd for å klare jobben godt. (Å bli valgt inn) Hva finnes av argumentasjon overfor de som lurer på om de tør å ta på seg oppgaven? Hva kreves? Hva slags planer har RV-AU lagt for å støtte opp nyvalgte representanter? Hvilke opplæringsstilbud? Hvilke informasjonspakker? Hvilke typer samlinger?

Å få nok kandidater til å få laget lister er også vanskelig i «nye» kommuner. Hvor finnes gode erfaringer oppsummert? Hvordan skaffes pågangsmotet tilbake til slitne ringere?

Etter listestillingsheftet er lite nytt kommet fra RV-ledelsen. Landsmøtet, som var det store samlingsstedet mitt i prosessen, ga ikke noe nytt.

Uten en politisk ledelse og et arbeidsutvalg /landsstyre som tar ansvar blir listestillingsprosessen vanskelig for svake fylkesorganisasjoner. Jeg utfordrer dere til å komme på banen raskt. I Opprør, Klassekampen og annen presse.

Geir Christensen

Listestillingskampanjen vår er definitivt i gang. Hver dag siden landsmøtet kommer det inn meldinger til oss i partiledelsen om hvordan det går rundt omkring.

Finn Olav Rolijordet

Det strømmer inn meldinger: at Vestvågøy er i gang, at 1.kandidat i Kvam er klar, at Østfold vil sprengne målsetninga på en fjerdedel av kommunene i fylket.

I alle fylker jobbes det nå med å stille kommunelister. Dette er en klar framgang fra 1995 da to fylker ikke hadde kommunelister. I mange fylker jobbes det med flere lister enn ved forrige kommunevalg.

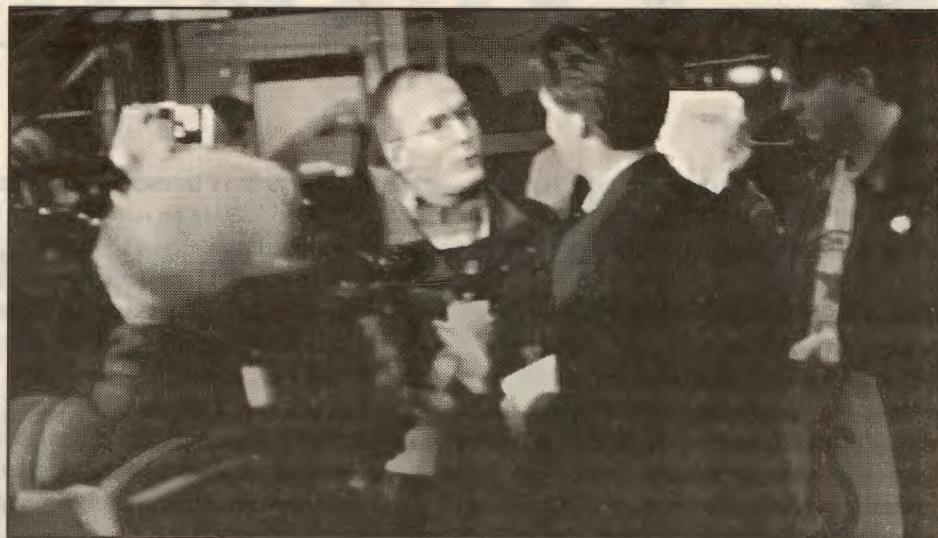
Partiledelsen oppsummerer at denne positive situasjonen skyldes at det rett og slett er politisk behov og grunnlag for RV-lister. Folk ønsker RV fram og opp, folk ønsker at RV skal være i sitt kommunestyre.

Mange steder er også et viktig generasjonsskifte på gang. Flere ungdommer og unge voksne stiller på listene, stiller opp på RV-jobbing. Nedskjæringene i kommunene, privatiseringen, situasjonen i skole og helsevesen produserer nærmest RV-velgere hver dag. Men vi skal ikke være blinde for problemene.

KOLLEKTIVER OG LISTEFYLL

En del steder er det vanskelig å få fram 1.kandidater. Folk ønsker RV-lister, men det er ikke alle som kan tenke seg å sitte i kommunestyret. Det finnes en viss berettiget redsel for å bli valgt inn – det viser stortingsvalgresultatet. En ensom kamp mot politiske motstandere frister ikke. Løsningen på denne utfordringen er å lage kollektiver, og dette er nå i ferd med å sette seg i organisasjonen. De fleste listene kumulerer 5-7 folk som har avtalt seg i mellom at dette skal vi dele på. Når flere gjør litt, når vi tar ansvar sammen, så er jobben i kommunestyret overkommelig.

En del steder er det rett og slett ikke nok folk til å fylle opp ei liste. Det kan være mange grunner til det. Det er en generell gjenspeiling av hvor liten den reelle RV-organisasjonen faktisk er, hvor få partiaktivister vi har. Men ofte handler det

om at folk ikke vil stå fram for RV i lokalmiljøet.

Utradisjonelle metoder må tas i bruk for å få fram listefolk. I Haram annonserte de i lokalavisa, og dette eksemplet er brukt av andre. Andre steder gjelder det å få tak i ungdom – et raid i en skolegård kan være løsningen. Utreiste, men ikke utflyttede studenter, kan være en tredje løsning. Faktisk får vi noen tips via våre nettsider også. Men det er klart at i de kommunene der vi mangler listefolk, går det nå tungt å komme i mål. Her må vi ta et felles tak når kampanjen går inn i siste måned (mars).

Noen steder har også flere sentrale folk i RV-laget flyttet fra kommunen i perioden. Det kan derfor være tungt å komme i gang med ei ny gruppe. I stor grad vil vi sentralt prøve å hjelpe til med å stille opp på åpne møter for på den måten å få ny oppmerksomhet rundt RV lokalt. Aslak skal ut og reise i 3 uker, Randi, Chris og Charlotte skal også hjelpe til. Og tungvektene i fylkene reiser også internt i sine fylker eller til nabofylket. Sammen må vi klare dette.

Det har blitt færre felleslister enn vi «fryktet». Jeg skriver «fryktet» fordi ofte er det å gå inn for ei fellesliste uttrykk for svakhet, og med mange felleslister blir RV usynliggjort. Noen steder har det nok vært uttrykk for svakhet at man har tatt opp ideen om felleslister fortrinnsvis med SV. Andre steder er det uttrykk for styrke.

Uansett utgangspunkt ser RV-ledelsen på felleslister som «våre» lister. Ingen NRK-byråkrat skal kunne trekke fra listene på Nøtterøy og Notodden på RV-kvota. Og for den revolusjonære bevegelsen er det definitivt en styrke at disse listene får stor oppslutning. Forutsetningen er selv-

følgelig at særegent RV-arbeid opprettholdes, at laget styrker seg.

VEIEN VIDERE

Det jobbes nå daglig med lister i hele landet. Både gledene og frustrasjonene blir flere hver dag. Hva kan vi sentralt tilby av hjelp? Besøk fra partiledelsen er nevnt. I tillegg prøver vi å organisere en informasjonsflyt pr e-post slik at folk kan lære av hverandre. Vi jobber for å få Klassekampen mer interessert i kampanjen.

Utover dette kan det være godt å vite for de som skal stå øverst på listene at de vil bli tatt vare på i framtida. Vi har ikke detaljene klare, men det er klart at det vil bli «folkevalgtkonferanser» både sentralt og lokalt, det vil bli utviklet politikk og argumentasjon til hjelp i det daglige arbeidet i kommunestyret. Vi må i framtida utvikle kontakten på tvers i organisasjonen slik at folk kan hjelpe hverandre i Os, Mosjøen og Hammerfest. Her står vi overfor store utfordringer som vi skal ta – det er en garanti vi kan gi nå til alle dere som stiller på listene våre. Vi har viktige erfaringer fra denne perioden å bygge på.

Vi ligger godt an til å nå målet med 110 lister. Det vil bety stor framgang for RV i valget. Dersom situasjonen etter valget blir slik at alle våre partiaktivister sitter med tillitsarbeid i kommunestyret, spør det om RV er på rett vei. Det er derfor viktig å allerede nå begynne å tenke på perioden etter valget.

RV har to bein å stå på: parlamentarisk arbeid og et allsidig politisk arbeid utover kommunestyret og fylkesting. Vi skal bruke valgresultatet til å trekke til oss nye medlemmer. Vi skal bruke valgresultatet til å styrke RV.

Tips fra Saltdal

Det kan ofte være vanskelig å få folk til å stille på topp eller på kumulerende plasser på RVs lister til kommunevalg. Her er noen erfaringer vi har gjort oss i Saltdal RV etter 18 år i kommunestyret.

Vi har et skarpt skille mellom medlemsmøter og parlamentarisk arbeid. På medlemsmøtene har vi gjerne et ideologisk

punkt, i tillegg til løst og fast fra lokalsamfunnet, løpende RV-saker osv. Vi legger vekt på det sosiale, og siste møte før sommer/jul er det medlemsfest m/mat/drikke. Kommunestyresaker blir bare unntaksvis tatt opp – og da på prinsipielle saker.

Kjernepunktet for kommunestyregruppa er kollektiv jobbing; gruppa har egne møter med kommunestyrerepresentanten og vara-

Det samme bygger vi opp rundt hovedutvalgene. Ved behov trekker vi inn medlemmer med ekspertise i enkeltsaker. Medlemmene KAN møte, men gjør det sjeldent. Jobber fordeles: hyppige møter sliter ut folk, lesing av meningsløse papirer likeså. Kast alle papirer uten mening, ta opp viktige saker til debatt eller frem egne saker.

I valgkamplanene for høstens valg har

vi som strategi å benytte slagord der vi profilerer «kollektivet Saltdal RV». Ved å stemme på RV vil du i motsetning til andre partier ikke stemme inn Ole og Kari, men hele Saltdal RV. Dette er å gå mot strømmen i vår individorienterte tid. Vi har tro på det.

Nils P. Lie-Gjeseth
Leder Saltdal RV

klassekampen

Medieopposisjon i Trondheim

En gjeng unge journalister står bak Radio RV, en Trondheimavdeling av Klassekampen, og Samfunnsradioen. De utgjør en viktig opposisjon til de kommersielle mediene i Sør-Trøndelag.

Lars Nygaard

Etter at den sosialdemokratiske Avisa Trondheim (tidligere Arbeideravisa) gikk inn i 1996 har den borgerlige Adresseavisa hatt en tilnærmet monopolstatus i Norges tredje største by. Den gang forsøkte Trondheim Samorg (nåværende Trondheim LO) å starte opp avisdrifta igjen med støtte fra fagbevegelsen. Planene ble ikke satt ut i livet på grunn av kapitalmangel.

Radio RV har ikke reklameinntekter, og driver med en mer seriøs (og dermed også mye dyrere) form for journalistikk enn det vanlige nærradio-pludringen. Radioen har derfor opplevd en dyp økonomisk krise de siste årene, en krise som har satt både radioen og huset den holder til i

(Prinsensgt. 14 - eller P14) i fare.

– Radio RV er landets nest eldste nærradio, og har tiltrukket seg radikale ungdommer i byen helt siden begynnelsen av 1980-tallet, forteller Pål Hellesnes, Redaktør for Radio RV og initiativtaker for «KK Trondheim». Bortsett fra Radio RV finnes det en del kristne radiostasjoner, og noen kommersielle, men det er bare Radio RV som driver med virkelig politisk journalistikk.

ARBEIDERMEDIUM

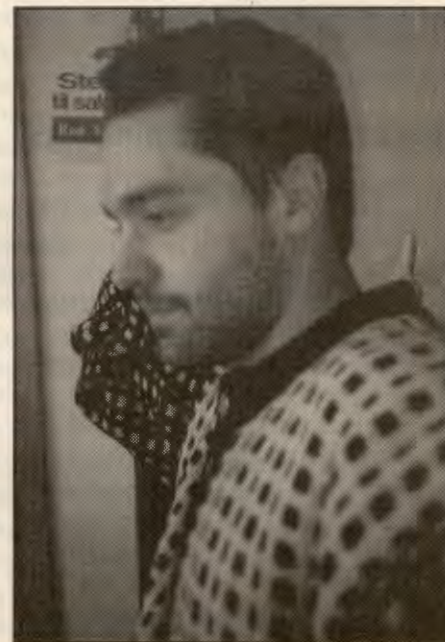
– Det er behov for å røske litt opp i mediamonopolet i Trondheim, påpeker Hellesnes. 10–12 ivrige skribenter og fotografer vil utgjøre Klassekampens lokale redaksjon i Trondheim.

Samtidig med Klassekampensatsinga vil Samfunnsradioen bli lansert seinere i vår; der det økonomiske grunnlaget for radioen er faste bidrag fra Trondheim LO og mange fagforeninger i byen.

– Samfunnsradioen vil gi en sterkere tilknytning til fagbevegelsen, med positive følger for begge parter. Det vil også gi en stabil økonomi for radioen, og dermed indirekte RV/RU/AKP-huset.

SPENNENDE MILJØ

Trondheimsavdelinga av Klassekampen og Samfunnsradioen vil delvis bli drevet av mange perso-

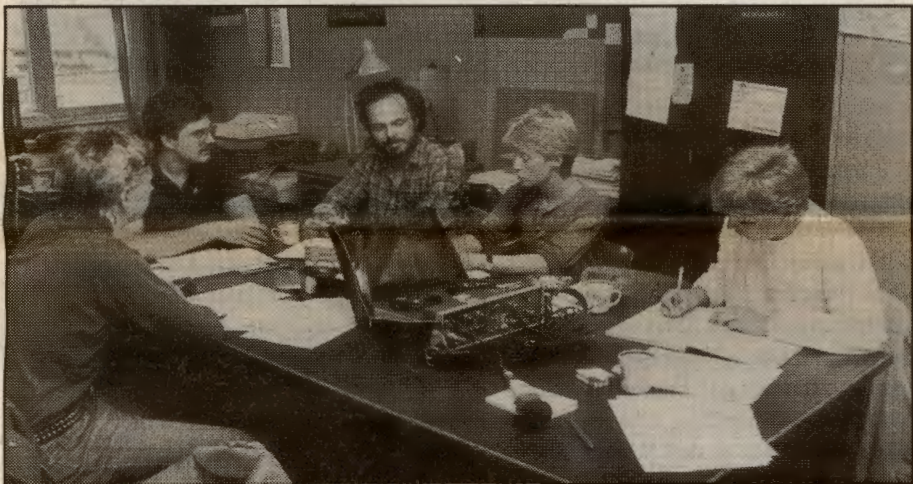
Pål Hellesnes

ARKIVFOTO

ner fra det samme miljøet, og Hellesnes har stor tro på å skape et spennende journalistisk miljø i skjæringspunktet mellom radioen og den lokale Klassekampen-redaksjonen.

Blant annet skal det satses på å få fram nyheter og kulturstoff fra andre steder enn Oslo, og «gravejournalistikk» i tillegg til vanlig nyhetsstoff.

– Samfunnsradioen er et nytt arbeidermidium som har vokst fram i Trondheim, slår den unge redaktøren fast, kanskje kan det vere det første skritt på veien til en renessanse for arbeidermediene?

Radikal nærradio på 80-tallet: Faglig opposisjonsradio;

ARKIVFOTO

Sluttinnspurt!

Klassekampens aksjekampanje går ganske bra. Vi ringer oss svette, og mange sier ja til et abonnement. Men vi har ett problem: VI TRENGER FLERE NAVN!

Liv Gulbrandsen

I løpet av kampanja har venner av Klassekampen over hele landet gjort en flott innsats. Allikevel møter mennesker som føler at de ikke har fått bidratt med

sitt. Har du det sann? I så fall kan du gjøre noe med det: send oss navn på mulige abonnenter før det er for seint.

Erfaring har vist oss at 10 gode navn betyr ca tre abonnenter.

SYSTEMATISK KAFFEDRIKKING! Mange syns det er vanskelig å selge abonnement over telefon. Men de kan sette seg ned med kaffekoppen og noen venner og tenke: "hvem er de 50 jeg kjenner i fagforeninga eller Bondelaget?", så ringer andre dem for deg

Har du liggende lister over folk fra div. organisasjoner, folk du trener sammen med, folk du studerer sammen med, jobben, skolen eller hva som helst??? Send det til oss NÅ

Det kan hende det er den syste-

matiske kaffedrikkinga, sammen med andre aktivister, der hensikten bare er å skaffe navn som redder kampanja.

RVS LISTEARBEID

De som holder på med listearbeidet til RV kommer i kontakt med mengder av folk som burde få muligheten til å abonnere på klassekampen. Det er hovedpoenget vårt. Radikale mennesker burte få muligheten til å abonnere på klassekampen. Da er det bare å sende inn navna

Navna sendes til:

Post: Abonnementskampanja, Klassekampen, Pb 9257 Grønland 0134 Oslo
abonnement@klassekampen.no
Telefon: 22 05 95 00.

Klassekampenaktivister på Universitetet i Oslo.

FOTO: ANDERS ABEL

Å bygge RV som kvinneparti

RV er inne i ei brytningstid med store muligheter og store mangler, også når det gjelder kvinnepolitikken og kvinnenes plass i partiet.

De to nye, dyktige nestlederne og alle de flotte jentene i landsstyret lover godt, men vi har langt å gå. Noen peker på at RV-kvinner bør lese mer, lede mer og skrive mer. Det kan man jo selvfølgelig ønske seg, men pekefinger har aldri fungert spesielt frigjørende. Det er så mye en gjerne skulle rekke, og så mye en skulle ha plass til i hodet. Men det er ikke sunt å få folk til å strekke seg for langt. Ofte kan det være både riktig og viktig å takke nei til lederverv og andre arbeidskrevende oppgaver.

For å finne gode metoder for å komme videre, er det viktig å se på årsakene til problemet.

Vi må ta inn over oss at kvinner, også kvinner i og rundt RV, sliter med patriarkatet i tillegg til kapitalismen. Mange av oss har for eksempel store omsorgsoppgaver og stort administrasjonsansvar i heimen i tillegg til jobb og politisk arbeid. Dessuten er det solide innslag av mannemakt i RVs egen partikultur. Jeg tenker spesielt på to trekk:

For det første "de ensomme helter"s viktige rolle i partiet, og for det andre en stil med stempling og harde slag. RV

står i en tradisjon som har vært prega av "herskermarxisme".

Personlig fikk jeg en aha-opplevelse da vi skulle synge "Revolusjonens røst" på landsmøtet nylig. Ærverdige Rudolf Nilsens dikt var blitt heilt groteskt for meg. De bitre og steile som aldri kan kues av sorger til hvil er ikke mitt menneskeideal lenger. Det skumle er at jeg sang den sangen med stjerner i øynene for noen få år siden. Det er vel ikke så rart om det sitter noe igjen både hos meg sjøl og i RV.

Jeg opplever det sånn at vi RVere alt for ofte må bakse oss fram, hver for oss. Gjerne gjennom en kryssild av argumenter om hva som er den rette linja og hva som er ukorrekt og borgerlig. Disse sidene ved partikulturen virker undertrykkende på mange menn i partiet også.

Når jeg mener de er patriarkalske, er det fordi de er i takt med guttesosialisering og utakt med jentesosialisering. Dermed blir flere menn enn kvinner i stand til å manøvrere innenfor en sånn kultur.

Men undertrykking skaper et potensielt for endring. Danning av lokale RV-kvinnegrupper, etter modell av den i Trondheim, kan være en utluftingsmetode. Frisk luft kan gi overskudd og inspirere til nytanking.

Hvis vi klarer det, kan RV bli et parti som betyr noe i kvinnekampen, og et parti som vanlige kvinnfolk kan kjenne seg hjemme i. Tenk på bøllekursbevegelsen, som vokste fram i AKP midt på 80-tallet. Jeg ser på den som det flotteste i AKPs historie! Det var en virkelig frigjørende bevegelse, noe som blei spesielt tydelig gjennom den store

og breie etterspørselen etter kursene. På bøllekurs lærer vi at kvinner må ta makt i flokk dersom det skal bli virkelig endring.

Hvis vi tar utgangspunkt i den faktiske livssituasjonen vi har som kvinner, kan vi finne fram til nye arbeidsformer og utløse nye krefter. Hvis vi skal blomstre, må vi jobbe selvstendig, men ikke aleine. Vi trenger god kommunikasjon, idedugnader, innspill og tilbakemeldinger fra andre. Hvis vi skal få gode politiske resultater i lengden, så må vi jobbe kollektivt. Og det må være sånn at det

normale er ei god stemning, et miljø der vi viser hverandre respekt og vennlighet.

Det har viktige strategiske aspekt når RVere stiller til kommunevalg som kollektiv, og når vi bygger opp grupper og nettverk av kvinner som kan legge premisser for en bedre partikultur. Det handler om enda mer enn kvinnekamp: Vi trenger trening og erfaring i å skape en ny type kommunikativ makt, for det er ei forutsetning for demokratisk sosialisme.

Lisbeth Reed

Hvordan kan damene bli politisk ledende?

Jeg håper de nye damene/jentene i Landsstyret er tøffe nok til å ta opp kampen mot mannsdominansen i ledelsen og får en levelig tilværelse der.

Som leder av nominasjonskomiteén er jeg veldig fornøyd med landsmøtets valg av nytt landsstyre, selv om det ikke strømmet på med kandidater. Det største problemet er mangel på damer, og det synes jeg er et alvorlig problem.

Heldigvis fikk vi fylt opp plassene til slutt med mange dyktige damer. Men kampen om de plassene var ikke stor. Det var også flest jenter som trakk seg fra den forrige ledelsen, og det var kun mannlige innledere på landsmøtet. Jeg håper de nye damene/jentene i LS er tøf-

fe nok til å ta opp kampen mot mannsdominansen i ledelsen og får en levelig tilværelse der. Jeg mener dette er et alvorlig problem som RV må jobbe med i tida framover: Hvordan kan damene bli politisk ledende?

Jeg tror noe av problemet er at vi fra før har delt oss på mange fronter, og har liten tid til å sette oss inn i de "store" spørsmål, fordi vi gjør det vi må først, og så blir de "store" spørsmål nedprioritert. For mitt vedkommende bruker jeg mye tid på organisatoriske ting som organisering av Askim og Østfold RV, problemer i min fagforening, i listestilling i Østfold, i å lese sakspapirer til møter i fylkeskommunen. (Møtet i MKN-komiteen i går varte i 8 timer, og sakspapirene utgjorde ca 200 sider) tro det eller ei. Og sto det noe om Marx eller Lenin der? Nei, bare om veier (nasjonal transportplan for Østfold), kommuneplan for Eidsberg, retningslinjer for bygdeutviklingspenger, etablererstipend, og mye annet. ...Er dette politikk eller er

det ikke?

Samtidig får vi selvfølgelig vite at vi er ikke helt på høyden, fordi man glemmer de små detaljene, og dessuten gjør vi ikke en god nok jobb. Det kunne vært gøy å få oversikt over hva RV-damene gjør på en helt vanlig dag. Selv om jeg sitter her og skriver skulle jeg for eksempel egentlig gjort noe annet, blant annet ryddet og vasket litt for jeg skal lede et kurs for fagforeningen min i helgen. I tillegg må jeg ringe rundt og fortelle folk i Askim RV at det er møte til mandag, og lese sakspapirer til et utvalg,

som jeg var så flink å krangle meg inn i før jul, som skal evaluere styringsstrukturen i fylkeskommune. Møte er 0830 på mandag morgen i Sarpsborg. I tillegg er det skole tirsdag, onsdag, og jeg skal forberede meg til fylkestinget torsdag, hvor jeg skal være saksordfører på utfordringsdokumentet for samferdsel, inkludert bompengefinansiert E-6 og E-18 gjennom Østfold. I tillegg kommer utredningen om et nytt storsykehus opp til høring, dette engasjerer de fleste. Så derfor kan jeg ikke sette meg ned å forberede på ideologiske spørsmål akkurat nå, og kanskje ikke i morgen heller.

Anne Steinsland

Mannfolkjobber og kvinnejobber

I dag har jeg vært på jobb i 16 timer. Jeg fikk ikke kjøre truck i dag heller, fordi det var nok mannfolk til alle truckene.

Jeg fikk være på filéten (Jenteavdelingen) frem til vi var ferdige. Kl. 21, når det skulle ryddes på kaien, "får jeg lov" til å kjøre truck – for da har alle de andre gått hjem. Og det er alltid da jeg får kjøre truck – når det er så seint at de andre ikke gidder eller hvis det mangler en Mann. På jobben min er problemet at når de trenger noen til å kjøre truck, så tenker de først på mannfolkene. Alltid.

Og hvis alle mannfolkene er i bruk, så er problemet at jentene må stå på filéten, for mannfolkene ikke kan kjøre filémaskin. De "ser" ikke de to truckførerne, på tross av at vi har jobbet der lengre og er flinkere. Det er Bergen Fiskeindustri sitt kvinneproblem".

At kvinnene ikke blir sett er også et problem i RV – men kanskje ikke det største. Da tror jeg heller det er et større "kvinneproblem" at mannfolkene i RV gir blanke faen i kvinnepolitikk. Det er ikke et problem for kvinnene i RV, det er først og fremst et problem for mannfolkene i RV og for RV som parti.

Når vi skal skolere oss teoretisk, ser vi at premissene allerede er lagt og at de er lagt av menn: Bøkene, artiklene og heftene er skrevet av menn og da også indirekte og for såvidt også uforskyldt "for menn".

Debattene og diskusjonene har mennene holdt på med i åresvis. Kvinnene har valgt mellom å diskutere med hverandre, la være å diskutere eller å delta i debatten på de premissene som er. På møter har jeg av og til ikke den fjerneste anelse om hva mennene snakker om – hvordan skal jeg da mene noe om temaet?

Som fremdeles (relativt sett) rimelig nyinnmeldt på venstresiden, kan jeg da lese, lese, lese og studere det samme som dere har gjort og om ti år skjønne hva dere snakker om og først da kunne delta i debattene. Det skal jeg gjøre, men jeg vil ikke gjøre det utifra premisser som er lagt ene og alene av mannfolk!

Når det på et eller annet vis skal jobbes politisk, så er sosialisme en mannfolkjobb og kvinnepolitikk en kvinnejobb. Kvinner bruker tid og krefter på kvinnepolitiske saker, fordi noen må jo gjøre det og mennene gjør det ikke. Vi både tar det opp på eget initiativ og blir pådyttet særlig interesse for kvinnepolitiske saker.

"Kvinnepolitikk! Ja, du er jo jente, så det tar vel du!?" Skal vi komme vekk fra denne kjønnsdelingen i politisk jobbing, så må menn ta sin del av ansvaret for kvinnepolitikken. Og for at jeg skal få sjansen til å kjøre truck på jobben, hadde det ikke skadet om et par av mannfolkene hadde lært seg å kjøre filémaskin heller.

Elisabeth Irgens Kvalheim

Fram for bøllekursene

Helga 12. til 13. februar avholder Rød Ungdom bølgelederkonferanse. Her møtes nye og gamle bølgeledere for å diskutere bøllekurs, situasjonen for unge jenter og hvordan reise bølgebevegelsen. Trolig vil dette være startskuddet for en ny oppsving for bøllekursaktiviteten.

Hege Bae Nyholt, Rød Ungdom

Bøllekursbevegelsen er et av de viktigste resultatene fra kvinneopprøret internt i AKP på 80-tallet. Bakgrunnen for opprøret var en undersøkelse som skulle kartlegge kvinnes situasjon innad i partiet, hvilke oppgaver de hadde, hvordan og på hvilke områder de jobba politisk og tanker de hadde om egen politisk innsats.

Sjøl om AKP på denne tida hadde ca 50 % kvinner, viste undersøkelsen at kvinnene i liten grad hadde ledende verv, i beste fall var de ledere i lokale partiavdelinger. Svært sjelden var det kvinner som var offentlige talsmenn. De fleste som deltok i undersøkelsen vurderte sin politiske innsats som lavere enn mennene i laget, eller menn de var gift/samboere med.

POPULÆRE KURS

Videre avdekka undersøkelsen at kvinnene led under perfektionisme, og var redd for å ta på seg oppgaver de ikke var 100% trygge på. En av konklusjonene for kvinneutvalget i AKP som sto for undersøkelsen var at kvinner måtte ta rom og makt. Man måtte ta ledende verv, stå i spissen for streiker og større aksjoner. Men i veien for en slik strategi sto kvinners dårlige politiske sjøllitt, som var et hinder man måtte komme over før man inntok maktposisjoner.

Kjersti Ericsson tok initiativet til å lage et «Kast-deg-frampå» kurs, eller «bøllekurs for jenter». Bøllekurset har fra dets spede barn- dom utviklet seg til å bli AKPs mest populære kurstilbud, hvor det i dag har deltatt over 15 000 kvinner i tillegg til alle de som har deltatt på bøllekursene Rød Ungdom har hatt. Bøllekurs har også i økende grad blitt tatt i bruk av Rød Valgallianse utover 90-tallet.

Bøllekurs er ikke bare AKPs (og RVs) største kurssuksess, også i Rød Ungdom opplever vi en veldig pågang av unge jenter som ønsker å delta på bøllekurs. Faktisk er pågangen i perioder større enn det vi har mulighet til å dekke opp og arrangere.

Hva skyldes denne etterspørselen? En av grunnene er trolig at bøllekursene skiller seg ut på markedet for «kvinne, realiser deg sjøl»-kurs. Målet med bøllekurs er ikke å utdanne nye ledere for næringslivet eller å gi frustrerte kvinner en kanal for aggresjon gjennom steiner og krystaller. Og det er kanskje nettopp i det at bøllekursene ikke er med på opprettholde det bestående samfunnet med bare en «litt mere feminin vri» som gjør kursene unike.

LIKE MULIGHETER

Norge og verden for øvrig er preget av den postmodernistiske tankegangen om at alle kan velge sitt eget liv. Samfunnet forteller oss at vi står fritt til å velge partner, utdannelse, yrkesvei og religion. Dette fenomenet ble i sin tid kalt «kulturell frisetting» av den tyske sosialiseringsteoretikeren Thomas Ziehe, og ser ut til å ha blitt en vedtatt «sannhet» i det moderne demokrati.

Men dette er en sannhet med mange modifikasjoner. På papiret har alle i Norge den samme retten til videregående og høyere utdanning. Jenter blir ikke nektet innpass på enkelte arbeidsplasser. Jenter blir – litt halvhjerta – oppfordra til å velge utradisjonelle studieretninger gjennom ekstrapoeng for fag som matte og fysikk, og hurrakampanjer fra BI om hvor morsomt det er å være jente og studere økonomi.

Spraket mellom den offentlige sannheten om likestilling Norge og den virkelige jenter vokser opp i er stort. Sjøl om vi blir fortalt at vi har de samme mulighetene som brødre og kjærester, velger jenter stadig tradisjonelle kvinneyrker og utdannelse. Vedtak gjort i Stortinget om likestilling har liten reell betydning så lenge kjønnsrollemønstret holder oss i stramme tøyler.

Bøllekurs skiller seg ut ved at de prøver å gi alternative sannheter. På bøllekurs blir deltagerne stilt ovenfor personlige utfordringer, ikke for å bli bedre sjefer og bedriftstopper, men for å lære sine egne grenser å kjenne. Et av de viktigste måla med et bøllekurs er å rette den aggresjonen mange jenter føler bort fra seg sjøl og over til der den hører hjemme, hos maktthaverene, sexindustrien og kosmetikkindustrien. På bøllekurs diskuteres man kvinneundertrykking og samfunn med mål om at raseret undertrykkinga skaper kan bli en viktig slagkraft for et bedre liv.

VIKTIG SATSNING

Årets bølgelederkonferanse har et spennende program som spenner over utdanning og praktisk opplæring av bølgeledere, via videregående skoling (med temaer som klasse og kjønn, økonomisk kvinneundertrykking og kjønnsroller og sosialisering), til diskusjoner om veien videre for jenteorganisering i Norge. Vi tror og håper at denne konferansen vil bety et løft for både bølgearbeidet og det jentepolitiske arbeidet til Rød Ungdom.

Bøllekurs er et viktig arbeidsområde for oss. Gjennom bøllekurs når vi ut til tusenvis av jenter og kvinner med politikken vår. Her får vi prøvd ut analysene og argumentene våre, og diskutert hverdagen jenter og kvinner møter.

Gjennom bøllekurs er vi med på å snu livet for en del mennesker. Bøllekurs er ikke bare viktig for de som deltar, men også de som arrangerer og driver de. Bøllekurs gir RU/RV/AKP-jenter viktig organisatorisk og politisk erfaring.

Bølgebevegelsen trenger et oppsving. Rød Ungdom jobber for å utdanne nye bølgeledere for å kunne ha alle de kursene folk spør om. Men dette er en stor oppgave politisk, økonomisk og organisatorisk. RV vil være en viktig nøkkelprikke på mange steder for å få bøllekurs på beina.

Alle RV-lag bør støtte og oppfordre til økt bøllekursaktivitet på sitt hjemsted, og – der det er nødvendig – tre til med økonomisk og organisatorisk støtte. I og med at bøllekurs er et av RUs viktigste rekrutteringsområder er en sterk bølgebevegelse noe hele vår bevegelse vil tjene stort på. Fram for bølgearbeidet!

Kjersti Ericsson; satte i gang bøllekursbevegelsen
ARKIVFOTO

Er det håp for en revolusjonær v

Det er mye enklere å gjøre slutt på en allianse enn å bygge en. Tapet av en venstrealianse forrykker styrkebalansen mellom borgerskapet og arbeiderklassen til førstnevntes fordel.

Gjennom lang tid har det blitt diskutert i Rød Valgallianse om en skal jobbe fram mot en bredere allianse, en venstrefront åpen for både organisasjoner og enkeltpersoner, eller om målet er et parti.

For de av oss som aktivt har arbeidet for en revolusjonær venstrefront, fordi vi har ment at revolusjonære trenger å forene kreftene sine, var RVs landsmøte lite oppløftende.

Retningen på landsmøtet viste klart at de delene av RV som ønsker slutt på alliansen har vind i seilene. Et langvarig og målbevisst arbeid for å legge alliansen død – eller i alle fall på sotteseng, ble kronet med seier.

STALIN BAK HVER BUSK

Dette skjer i en politisk situasjon hvor USA-imperialismen er slik på frammarsj som vi ikke har sett siden Vietnamkrigen, med en imperialisme og multinasjonale selskaper som overkjører befolkningene og landene i Sør, hvor EU beveger seg mer og mer

i retning av statsdannelse med klare supermaktsambisjoner, og i Norge mer rasisme, mer EU-tilpassing, angrep på faglige rettigheter og norsk krigsdeltakelse i Kosova, og med gjentagne harde angrep på sosialismens ideer. Har vi ikke trengt en venstrefront før, så trenger vi jammen en nå.

I denne situasjonen er det krefter som vil ha et omfattende RV-program for sosialismen – samtidig som de hiver sosialismens erfaringer på dynga.

Flertallet rundt den trotskist-dominerte «tendenslista» på Internett, som ser Stalin bak hver busk, rir egne ideologiske kjepphester i en mer eller mindre lyssky kamp for å skvise marxist-leninister og andre revolusjonære ut av fronten. Om det betyr at fronten faktisk slutter å eksistere, ser ikke ut til å bekymre. Men så er det heller ikke en revolusjonær front eller allianse de jobber for.

FRONT MOT M-L

At den koalisjonen som drev fram retningen på RV-landsmøtet har mange uavklarte politiske saker seg imellom er opplagt. Det som forener er en felles front mot marxist-leninistene, enten disse befinner seg i AKP eller i ML-gruppa Revolusjon.

Det som forener er et felles historisyn som kaster vrak på det arbeidsfolk og kommunister og sosialister har slåss for og oppnådd tidligere.

Det er et syn som er typisk for

Leo Trotskij – en RVer?

Lenin, Marx, Mao og Stalin. Ville alle disse vært med i RV? Eller har RVs samlende funksjon gått fløyten? ARKIVFOTO

«oss» i den rike hvite verden – å fordømme historiske hendelser ut fra vår tid, vår plass i verden. Hva vet vel vi om å sulte? Hva vet vel vi om hvordan vi ville ha reagert om hele familien vår hadde blitt slaktet ned, om søsteren vår hadde blitt voldtatt? Hadde vi klart å holde oss til den «humane, vestlige veien» og valgt et oppgjør med forbryterne som holder mål i dag – mange tiår etter? Hvem tjener på at venstresida som helhet (kanskje nå også med RV) går tilbake til 1800-tallsutopien av sosialismen og kaller alle de kampene arbeiderklassen har ført for totalt mislykkete

og til dels «fascistoide».

Det er trist når deler av RV er mer opptatt av å skape et program som sikrer borgerskapet rettigheter i et framtidig sosialistisk samfunn enn hvordan arbeidsfolk skal beholde makten. Diskusjonen rundt sosialismens erfaringer, retninger og så videre, framholdes ofte som ny, og at det er viktig at unge folk også får være med på diskusjonen. Men kjernepunktene i denne diskusjonen er jo ikke nye. Det er akkurat den samme diskusjonen som foregikk i NKP på 60-tallet og i SF. Frontene er akkurat de samme. En annen sak er jo

Etter landsmøtet – et hjertesukk

Til tross for overveldende enighet om at RV i kommende landsmøteperiode skal jobbe for fullstendig å nyskrive prinsippprogrammet, ble LM99 ikke stort annerledes enn tidligere landsmøter.

Vi brukte omtrent like mye tid på prinsippprogramdiskusjonen (+ litt om arbeidsprogrammet) som vi brukte på å diskutere høstens

valgkamp og veien videre for RV. Og plenumsdiskusjonen om valget dreide seg lite om erfaringer og tips og hvordan jobbe for å stille lister nok, og å drive valgkamp – nei, de fleste av innleggene dreide seg om hvorvidt RV skal si ja eller nei til bevilgninger fra fagbevegelsen.

Diskusjonen om prinsippprogrammet gikk etter vanlige skillelinjer om Stalin, Mao og Trotskij. Det er viktig å lære av historia, men nå må vi komme videre, og kjempe for den politikken vi har i dag for å slåss mot kapitalismen. Folk flest er ikke så veldig interessert i erfaringer fra linjekamper i 20-åra, men de er interessert i hvordan kapitalismen i dag virker inn på vår hverdag. I innledningen til Veien videre tok

Aslak opp hvordan krisa i kapitalismen gir oss en glimrende sjanse til å nå fram med kapitalismekritikken vår, hvordan innstramminger virker inn på folks hverdag og på kommuneøkonomien, og hvor viktig det er å avsløre og bekjempe FrPs råtne politikk.

Samtidig er RV et lite parti, og svakt organisatorisk. Vi må bruke mye krefter på å styrke og bygge ut organisasjonen. I dette arbeidet er valgkampen viktig: listestilling, skolevalg, lokale programmer, stands, bruke de som sitter – og kommer inn i – kommunestyre og fylkesting. Å bygge ut nettverket vårt – internt og eksternt – må bli en av de viktigste oppgavene framover.

Kjære nyvalgte landsstyre: Ta disse

oppgavene på alvor. Med den sammen-setninga det nye LS har fått, er jeg redd det kan bli mye bruk av krefter på diskusjonen om fortida. La oss se framover – la oss bygge ut RV til å bli fellesnevneren for alle våre «kjepphester», og bli det partiet som kan sloss mot de reaksjonære kreftene i dagens samfunn. Sett inn kreftene på organisasjonsutvikling, økonomisk styring, bygging av RV, kapitalismekritikk og kamp for et sosialistisk samfunn av en ny type! Så får vi heller være uenige om hvordan det skal se ut og organiseres – dit er det tross alt et stykke igjen. Dagens problemer er brennende.

Eivind Reiersen

venstrefront?

at landsmøtet avsluttet diskusjonen mer enn å sette den igang.

RVs internett-sider oppsummerer det slik: «Prinsippprogrammet ble utviklet videre på landsmøtet. Blant annet ble kritikken av de såkalt sosialistiske landene i Øst-Europa, Kina og andre steder skjerpet, og det ble gjort helt klart at denne modellen ikke er beslektet med det sosialistiske samfunnet RV kjemper for.» Tenk det, ikke en gang «beslektet»?

I SV-TRADISJONEN

Rød Valgallianse består av mange revolusjonære; mange aktivister, mange «ensomme helter» og mange folkevalgte som ikke lar seg kjøpe av borgerskapet i den daglige, lokale kampen. Det viktigste for RV burde være å spille en rolle i klassekampen, i EU-kampen, i den anti-imperialistiske kampen. Landsmøtet vedtok at arbeidet med programmet har hovedprioritet i neste periode. Noen mener det viktigste nå er å konsolidere RV som et vanlig parti. Får de det som de vil, blir antagelig resultatet mer radikalt enn SV, men i den samme tradisjonen. Leder i Sosialistisk Ungdom, Heikki Holmås omtalte utviklingen i RV med glede i Klassekampen 28. januar: «Begrepene «demokratisk sentralisme» og «proletariatets diktatur» er blitt til forsvar av det borgerlige demokratiet. Det er positivt at Rød Ungdom og RV har orientert seg i retning av oss». Flertallet av de som utgjorde «den harde kjerna» på landsmøtet er også de fremste talspersoner for felleslister med SV. Det er neppe tilfeldig.

Det er mye enklere å gjøre slutt på en allianse enn å bygge en. Tapet av en venstreallianse forrykker styrkebalansen mellom borgerskapet og arbeiderklassen til førstnevntes fordel. Ansvarer ligger hos dem som driver fram en splittelseslinje, enten det er uttalt eller ikke at det er alliansens død som er målet.

Kristine Mollø-Christensen

Artikkelen har tidligere stått på trykk i Klassekampen

Venstre om!

Utgitt av Revolusjonært Forbund.
Nå kommer vi som månedsblad!
Bestill abonnement eller gratis
prøveeksemplar fra:

Venstre om!

Pb 2718 Møhlenpris
5026 Bergen

LISTE OVER MATERIELL SOM KAN BESTILLES FRA RV

Sendes til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo
eller faks til 22 98 90 55.

Materiellista er ajourført: 10.2.99.

	PRIS:
Bøker:	
.....stk. Livet bak murene	kr. 40
Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	
.....stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting	kr 10
- to år på Stortinget.	
Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	
Hefter:	
.....stk. Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.	kr 30
De fleste innledningene, bl.a Bernadette Devlin McAlisky.	
.....stk. Om statsbudsjettet 1999.	kr 10
Kommentarer til budsjettet fra Aslak Sira Myhre m.fl.	
.....stk. Fattig og Rik.	kr 20
RV-rapport om klasse-Norge. Red. Finn Olav Rolijordet.	
.....stk. Feministisk sosialisme?	kr 10
Av Kjersti Ericsson. Innledning på Sosialismestevnet 9.5.98.	
.....stk. Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina	kr 40
Av Juan Carlos Orieta. Rapport fra studiereise.	
.....stk. Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi	kr 10
Av Peder Martin Lysestøl. Debatthefte.	
.....stk. For en helhetlig eldreomsorg	kr 10
Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen.	
.....stk. Anti-rasistisk Manifest.	kr 10
.....stk. Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål	kr 50
Av Jørn Magdahl.	
Program	
.....stk. Prinsippprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
.....stk. Arbeidsprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
Løpesedler	
.....stk. Verveløpeseddel med postgiro	gratis
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger du også	kr 0,50
.....stk. Ta skattepengene! Om nedskjæringene i kommunene 1999.	kr 0.50
Plakater	
.....stk. Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)	kr 5
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger du også	kr 1
Annet	
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger du også	kr 1
.....stk. RV-flagget - trenål.	kr 30
.....stk. De norske kommunistenes motstandskamp 1940 - 1945 (NKP)	kr 250
.....stk. Gnister i snø. Dikt av Nirmal Brachmachari.	kr 100
RV skal sende bestillinga til:	
Navn _____	
Adresse _____	
Postnummer _____	
Poststed _____	

HVOR MANGE DAGER I UKA KJØPER DU DYBDEJOURNALISTIKKEN TIL KLASSEKAMPEN?

Akersgatas dybdejournalistikk består i å grafse i menneskers følelsesliv eller gi deg detaljene om neste års TV-programmer. I Klassekampen vil vi heller gå dypt ned i hendelser og prosesser som vil få avgjørende betydning for ditt og mange andres liv. Norges forhold til EU er et eksempel på det. Er du fornøyd med aviser som bare forteller

Støtt aksjonen for tabloidfri sone

deg at vi må dilte etter EU på flest mulig områder, og at "omkampen" snart må komme? Kan man stole på aviser som forklarer alt fra renta til matprisene med at Norge "står utenfor", mens arbeidsløsheten i EU ikke nevnes med et ord? Klassekampen skriver om det makt- og pengemenneskene vil at du ikke skal vite om EU. Når Akersgata skriver om "det grenseløse Europa", skriver vi om alle dem som stoppes på Fort Europas yttergrense. Vi skriver om det som er viktig, selv når det er komplisert. Det går ikke an å lage en slående overskrift med

Den multilaterale investeringsavtalen, MAI, men leser du Klassekampen vet du at MAI angår deg. Synes du virkelig det er viktigere at Vår skal ut i svangerskapspermisjon?

Line Schou
Journalist

TA AVSTAND FRA MENINGSLØSE TABLOIDNYHETER! ABONNER PÅ KLASSEKAMPEN - HVER DAG.

Leser du Klassekampen får du en tabloidfri hverdag, der fornuften og din egen intelligens står i fokus. Klassekampen gjenspeiler folks hverdag både i inn- og utland. Vi går i dybden og gir deg aktuell samfunnsdebatt, uansett kjønn, alder, hudfarge eller politisk ståsted. Våre kriterier for journalistikk er ikke av underholdningsmessig art. Vi skriver om virkeligheten slik den arter seg for folk flest.

Leser du Klassekampen bare på lørdager? Nå får du Klassekampen HVER DAG til kampanjepris! Tilbudet er: 12 måneder for 1.440 kroner, 6 måneder for 720 kroner. Vi gir deg en tabloidfri sone alle dager unntatt søndag.

JEG TAR AVSTAND FRA MENINGSLØSE TABLOIDNYHETER

og vil derfor
abonnere på Klassekampen hver dag!

- send meg Klassekampen i 12 måneder.
 send meg Klassekampen i 6 måneder

Navn: .....

Adresse: .....Etg. ....

Postnr: .....Sted: .....

Til: .....

Signatur: .....

KLASSEKAMPEN hver dag

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
KLASSEKAMPEN
betaler porto

SVARSENDING
Avtale nr. 171 107/16

KLASSEKAMPEN
Grønland
N - 0133 Oslo

FYLL UT KUPONGEN ELLER RING: 22 05 95 70.